

I

(Резолюции, препоръки и становища)

ПРЕПОРЪКИ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Препоръки към националните юрисдикции относно отправянето на преюдициални запитвания

(2019/C 380/01)

Настоящите препоръки, предназначени за юрисдикциите на държавите — членки на Съюза, отразяват разпоредбите на дял трети от Процедурния правилник на Съда ⁽¹⁾. Те припомнят основните характеристики на преюдициалното производство и факторите, които националните юрисдикции трябва да отчитат, преди да сезират Съда, и същевременно дават на тези юрисдикции практически насоки за формата и за съдържанието на преюдициалните запитвания. Тъй като тези запитвания се връчват, след като бъдат писмено преведени, на всички заинтересовани субекти по член 23 от Протокола относно Статута на Съда на Европейския съюз, и съдебните актове на Съда, с които производството приключва, по принцип се публикуват на всички официални езици на Европейския съюз, е необходимо да се обърне особено внимание на оформянето на преюдициалните запитвания, и по-специално на защитата на съдържащите се в тях лични данни.

⁽¹⁾ ОВ L 265, 29.9.2012 г., стр. 1.

Съдържание

	Точки
Въведение	1—2
I. Разпоредби, приложими към всички преюдициални запитвания	3—32
Автор на преюдициалното запитване	3—7
Предмет и обхват на преюдициалното запитване	8—11
Подходящ момент за отправянето на преюдициално запитване	12—13
Форма и съдържание на преюдициалното запитване	14—20
Защита на личните данни и анонимизиране на преюдициалното запитване	21—22
Изпращане на Съда на преюдициалното запитване и на преписката по националното производство	23—24
Взаимодействие между преюдициалното запитване и националното производство	25—27
Съдебни разноски и правна помощ	28—29
Развитие на производството пред Съда и действия на запитващата юрисдикция след постановления от него съдебен акт	30—32
II. Разпоредби, приложими към преюдициалните запитвания, при които е необходима особена бързина	33—41
Условия за разглеждане по реда на бързото и на спешното производство	34—36
Искане за разглеждане по реда на бързото или на спешното производство	37—39
Кореспонденция между Съда, запитващата юрисдикция и страните по главното производство	40—41
Приложение — Основни елементи на преюдициалното запитване	

ВЪВЕДЕНИЕ

1. Преюдициалното запитване, предвидено в член 19, параграф 3, буква б) от Договора за Европейския съюз (наричан по-нататък „ДЕС“) и в член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“), е основополагащ механизъм на правото на Европейския съюз. Целта му е да гарантира еднаквото тълкуване и прилагане на това право в рамките на Европейския съюз, като предостави на юрисдикциите на държавите членки средство, което им позволява да сезират Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“) с преюдициални въпроси относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на актове, приети от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза.

2. Преюдициалното производство се основава на тясно сътрудничество между Съда и юрисдикциите на държавите членки. За да се гарантира пълната ефективност на това производство, е необходимо да се припомнят основните му характеристики и да се направят някои уточнения с цел изясняване на разпоредбите от Процедурния правилник, по-конкретно във връзка с автора, предмета и обхвата на преюдициалното запитване, както и формата и съдържанието на това запитване. Към тези уточнения, които се отнасят за всички преюдициални запитвания (I), се добавят разпоредби относно преюдициалните запитвания, при които е необходима особена бързина (II), и приложение, в което накратко се обобщават всички елементи, които трябва да съдържа преюдициалното запитване.

I. РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ КЪМ ВСИЧКИ ПРЕЮДИЦИАЛНИ ЗАПИТВАНИЯ

Автор на преюдициалното запитване

3. Компетентността на Съда да се произнася преюдициално по тълкуването или валидността на правото на Съюза се упражнява единствено по инициатива на националните юрисдикции, независимо дали страните по главното производство са изразили желание за сезиране на Съда. Доколкото националната юрисдикция поема отговорността за последващото съдебно решаване на спора, с който е сезирана, само тя може да прецени, предвид особеностите на всяко дело, както необходимостта от преюдициално запитване за постановяването на нейното решение, така и относимостта на въпросите, които поставя на Съда.

4. Качеството „юрисдикция“ се тълкува от Съда като самостоятелно понятие на правото на Съюза. В това отношение Съдът отчита редица фактори, като това дали сезираният го орган е законоустановен, дали е постоянно действащ, дали юрисдикцията му е задължителна, дали производството е състезателно, дали този орган прилага правни норми и дали е независим.

5. Юрисдикциите на държавите членки могат да сезират Съда с въпрос относно тълкуването или валидността на правото на Съюза, ако считат, че за да постановят решение, е необходимо произнасяне на Съда по този въпрос (вж. член 267, втора алинея ДФЕС). Отправянето на преюдициално запитване може да се окаже особено полезно, когато пред националната юрисдикция се поставя нов тълкувателен въпрос от общ интерес за еднаквото прилагане на правото на Съюза или когато съществуващата съдебна практика изглежда не дава необходимата яснота при несрещана до момента правна или фактическа обстановка.

6. Когато е повдигнат въпрос по висящо дело пред юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право, тази юрисдикция е длъжна да отправи преюдициално запитване до Съда (вж. член 267, трета алинея ДФЕС), освен ако вече има установена съдебна практика в тази област или ако не остава никакво място за разумно съмнение относно правилното тълкуване на съответната правна норма.

7. Също така от постоянната съдебна практика следва, че националните юрисдикции могат да отхвърлят изложените пред тях възражения за невалидност на акт на институция, орган, служба или агенция на Съюза, но единствено Съдът има компетентността да обяви такъв акт за невалиден. Ето защо, когато юрисдикция на държава членка се съмнява във валидността на такъв акт, тя е длъжна да се обърне към Съда, като изложи причините, поради които има такива съмнения.

Предмет и обхват на преюдициалното запитване

8. Преюдициалното запитване трябва да се отнася до тълкуването или валидността на правото на Съюза, а не до тълкуването на националните правни норми или до фактически въпроси, повдигнати по главното производство.

9. *Съдът може да се произнесе по преюдициалното запитване само ако правото на Съюза е приложимо по делото, разглеждано в главното производство.* За целта е необходимо запитващата юрисдикция да изложи всички относими обстоятелства от фактическа и правна страна, въз основа на които приема, че в конкретния случай могат да се приложат разпоредби от правото на Съюза.

10. Във връзка с преюдициалните запитвания относно тълкуването на Хартата на основните права на Европейския съюз е важно да се припомни, че по силата на член 51, параграф 1 разпоредбите на Хартата се отнасят за държавите членки единствено когато те прилагат правото на Съюза. Въпреки че хипотезите на такова прилагане могат да бъдат различни, от преюдициалното запитване трябва все пак ясно и недвусмислено да личи, че по делото, разглеждано в главното производство, е приложима норма от правото на Съюза, различна от Хартата. Тъй като Съдът няма компетентност да се произнесе по преюдициално запитване, когато правното положение не попада в приложното поле на правото на Съюза, *разпоредбите на Хартата, на които евентуално се позовава запитващата юрисдикция, сами по себе си не могат да обосноват тази компетентност.*

11. Накрая, въпреки че за произнасянето си Съдът непременно взима предвид правната и фактическа обстановка по спора в главното производство, така както е определена от запитващата юрисдикция в преюдициалното ѝ запитване, той самият не прилага правото на Съюза към този спор. Когато се произнася по тълкуването или валидността на правото на Съюза, Съдът се старее да даде отговор, полезен за решаването на спора в главното производство, но запитващата юрисдикция е тази, която трябва да направи конкретните изводи от отговора, и ако е необходимо, да остави без приложение националната разпоредба, обявена за несъвместима с правото на Съюза.

Подходящ момент за отправянето на преюдициално запитване

12. Национална юрисдикция може да отправи преюдициално запитване до Съда, когато установи, че за да постанови решение, е необходимо да се даде заключение относно тълкуването или валидността на правото на Съюза. В действителност тя е юрисдикцията, която най-добре би могла да прецени на какъв стадий на националното производство следва да се отправи такова запитване.

13. Доколкото обаче това запитване ще послужи като основа на производството, което ще се проведе пред Съда, и той трябва да може да разполага с всички данни, които да му дадат възможност както да провери дали е компетентен да отговори на поставените въпроси, така и, ако това е така, да даде полезен отговор на тези въпроси, решението за отправяне на преюдициално запитване е необходимо да се вземе на стадий на производството, в който запитващата юрисдикция е в състояние да *определи достатъчно точно правната и фактическата обстановка по делото, разглеждано в главното производство, както и правните въпроси, които то поставя*. Освен това в интерес на доброто правораздаване може да се окаже препоръчително запитването да бъде отправено след провеждането на устни състезания.

Форма и съдържание на преюдициалното запитване

14. Формата на преюдициалното запитване се определя от националното право, но не бива да се забравя, че това запитване служи като основа на производството пред Съда и се връчва на всички заинтересовани субекти по член 23 от Протокола относно Статута на Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Статутът“), и по-специално на всички държави членки, с оглед на евентуалното представяне от тях на становище. Поради произтичащата от това необходимост от писмен превод на преюдициалното запитване на всички официални езици на Европейския съюз, запитващата юрисдикция трябва да го формулира просто, ясно и точно, без излишни подробности. Опитът показва, че десетина страници често са достатъчни, за да се изложат по подходящ начин правната и фактическа обстановка на преюдициално запитване, както и мотивите за сезиране на Съда.

15. Съдържанието на преюдициалното запитване е определено в член 94 от Процедурния правилник на Съда и е обобщено накратко в приложението към настоящия документ. Освен текста на отправените до Съда преюдициални въпроси *преюдициалното запитване*:

- съдържа кратко изложение на предмета на спора по главното производство и на относимите факти, така както са установени от запитващата юрисдикция, или поне изложение на фактите, на които се основават преюдициалните въпроси,
- възпроизвежда съдържанието на приложимите в случая национални разпоредби и ако е необходимо — относимата национална съдебна практика, и
- излага причините, поради които запитващата юрисдикция има съмнения относно тълкуването или валидността на някои разпоредби на правото на Съюза, както и установената от нея връзка между тези разпоредби и националното законодателство, приложимо в главното производство.

Когато един или повече от предходните елементи не са налице, е възможно Съдът да приеме по-специално на основание на член 53, параграф 2 от Процедурния правилник, че няма компетентност да се произнесе по преюдициалните въпроси, или да отхвърли преюдициалното запитване като недопустимо.

16. В преюдициалното си запитване запитващата юрисдикция трябва да даде *точни данни за приложимите към фактите по спора в главното производство национални разпоредби и за разпоредбите от правото на Съюза, на които се иска тълкуване или чиято валидност се оспорва*. Доколкото е възможно, тези данни трябва да включват както точното заглавие и датата на приемане на актовете, в които се съдържат съответните разпоредби, така и данните за публикуването на тези актове. Освен това, когато запитващата юрисдикция се позовава на съдебната практика, тя се приканва да използва номера ECLI (European Case Law Identifier) на съответния съдебен акт.

17. Ако смята, че е необходимо за разбирането на делото, запитващата юрисдикция може да резюмира накратко основните доводи на страните по главното производство. Във връзка с това е уместно да се припомни, че писмено се превежда само преюдициалното запитване, но не и евентуалните приложения към него.

18. Запитващата юрисдикция може също така да изложи накратко становището си за отговора, който следва да се даде на преюдициалните въпроси. Тази информация може да е от полза за Съда особено когато той трябва да се произнесе по запитването в рамките на бързо или на спешно производство.

19. Накрая, поставените на Съда преюдициални въпроси следва да присъстват в отделна и ясно обособена част от акта за преюдициално запитване, за предпочитане в началото или в края му. Те трябва да се разбират от само себе си, без да е необходимо препращане към изложението на мотивите на запитването.

20. От съществено значение за улесняване на прочита на преюдициалното запитване е постъпилият в Съда акт да бъде напечатан и страниците и параграфите му да бъдат номерирани. Съдът не разглежда ръкописни преюдициални запитвания.

Защита на личните данни и анонимизиране на преюдициалното запитване

21. За да се гарантира, че при обработването на преписката от Съда, при връчването на преюдициалното запитване на заинтересованите субекти по член 23 от Статута и при последващото разпространение на всички официални езици на Съюза на съдебния акт, с който производството приключва, личните данни са оптимално защитени, запитващата юрисдикция, която единствена е напълно запозната с представената на Съда преписка, се приканва да анонимизира делото, като заличи, например с инициали или съчетание от букви, имената на физическите лица, споменати в запитването, и като заличи данните, които биха позволили да бъдат идентифицирани тези лица. Поради все по-широкото използване на новите информационни технологии, и по-специално на търсачките, анонимизирането, направено след като преюдициалното запитване е връчено на заинтересованите субекти по член 23 от Статута и в Официален вестник на Европейския съюз е публикувано съобщението за съответното дело, може всъщност да се окаже по-непродуктивно.

22. Ако разполага с неанонимизиран вариант на преюдициалното запитване, съдържащ имената и пълните координати на страните по спора в главното производство, и анонимизиран вариант на това запитване, запитващата юрисдикция се приканва да изпрати на Съда и двата варианта, за да улесни обработването на преписката от Съда.

Изпращане на Съда на преюдициалното запитване и на преписката по националното производство

23. Преюдициалното запитване трябва да има дата и подпис и да се изпрати на секретариата на Съда или по електронна, или по обикновена поща (Секретариат на Съда, Rue du Fort Niedergrünwald, L-2925 Luxembourg). По съображения, свързани по-специално с необходимостта да се осигури бързо обработване на делото и оптимална комуникация с юрисдикцията, която го сезира, Съдът препоръчва тази юрисдикция да използва приложението e-Curia. Справка с правилата за достъп до това приложение, което прави възможно подаването и връчването на процесуални документи по електронен път, както и с условията за използване на това приложение, може да бъде направена на интернет страницата на Съда (https://curia.europa.eu/jcms/jcms/P_78957/bg/). За да се улесни обработването от Съда на преюдициалните запитвания, и по-специално писменият им превод на всички официални езици на Европейския съюз, националните юрисдикции се приканват наред с изпращания по e-Curia оригинален вариант на преюдициалното запитване да предоставят и вариант във формат, който позволява редактиране (текстообработващи програми като „Word“, „Open Office“ или „LibreOffice“) на това запитване, на следния адрес: DDP-GreffeCour@curia.europa.eu.

24. Преюдициалното запитване трябва да постъпи в секретариата с всички документи, които са релевантни и полезни за разглеждането на делото от Съда, и по-специално с точните координати на страните по спора в главното производство и евентуалните им представители, както и с преписката по делото в главното производство или копие от нея. Тази преписка (или копие от нея), която може да бъде изпратена по електронна или по обикновена поща, се съхранява от секретариата през цялото времетраене на производството пред Съда, където — освен ако запитващата юрисдикция не укаже друго — заинтересованите субекти по член 23 от Статута могат да правят справки с нея.

Взаимодействие между преюдициалното запитване и националното производство

25. Въпреки че запитващата юрисдикция запазва правомощието си да постанови обезпечителни мерки, по-специално в случаите на преюдициално запитване за преценка на валидността, подаването на преюдициално запитване все пак води до спиране на националното производство по делото до произнасянето на Съда.

26. Независимо че по принцип Съдът остава сезиран с преюдициалното запитване, докато то не бъде оттеглено от запитващата юрисдикция, все пак не бива да се забравя, че ролята на Съда в преюдициалното производство е да подпомага ефективното правораздаване в държавите членки, а не да формулира консултативни становища по общи или хипотетични въпроси. Тъй като преюдициалното производство предполага пред запитващата юрисдикция действително да има висящо дело, тя трябва да уведоми Съда за всяко процесуално събитие, което би могло да се отрази на сезирането на самия него, и по-специално за всяко оттегляне на иска или жалбата, доброволно уреждане на спора по главното производство или друго събитие, което води до прекратяването на производството. Тази юрисдикция трябва да уведоми Съда също за евентуалното приемане на решение, постановено в производство по обжалване на акта за запитване, и за последиците, до които то води за преюдициалното запитване. В интерес на правилното протичане на преюдициалното производство пред Съда, и по-специално за да се избегне влагането от Съда на време и ресурси по дело, което може да бъде оттеглено или да стане безпредметно, е важно тази информация да се съобщава на Съда във възможно най-кратък срок.

27. Националните юрисдикции следва също да имат предвид, че оттеглянето на преюдициално запитване може да се отрази на движението на сходни дела пред запитващата юрисдикция. Когато решаването на няколко висящи пред запитващата юрисдикция дела зависи от отговора, който ще даде Съдът на поставените от нея въпроси, се указва тя да съедини тези дела, преди да му изпрати преюдициалното си запитване, за да има Съдът възможност да отговори на поставените въпроси въпреки евентуалното оттегляне на едно или повече дела.

Съдебни разnosки и правна помощ

28. Преюдициалното производство пред Съда е безплатно и той не се произнася по съдебните разnosки на страните по спора, висящ пред запитващата юрисдикция. По този въпрос следва да се произнесе запитващата юрисдикция.

29. Ако някоя от страните по главното производство не разполага с достатъчно средства, Съдът може да ѝ предостави правна помощ за покриване на направените от нея разходи, по-специално свързани с представителството ѝ пред Съда. Такава помощ обаче може да бъде предоставена само в случай че съответната страна не получава вече помощ съгласно националните норми или ако тази помощ не покрива или покрива само отчасти разходите, направени пред Съда. Във всички случаи тази страна се приканва да изпрати на Съда всички данни и подкрепящи документи, за да може да се прецени реалното ѝ икономическо положение.

Развитие на производството пред Съда и действия на запитващата юрисдикция след постановления от него съдебен акт

30. По време на цялото производство секретариатът на Съда поддържа връзка със запитващата юрисдикция, на която изпраща преписи от всички процесуални документи, както и исканията за уточняване или изясняване, ако има такива, за които се счита, че са необходими, за да бъде полезен отговорът на поставените от тази юрисдикция въпроси.

31. В края на производството, което по принцип се състои от писмена и от устна фаза, Съдът се произнася с решение по въпросите, отправени от запитващата юрисдикция. В някои случаи обаче Съдът може да реши да се произнесе по тези въпроси, без да провежда устна фаза на производството, и дори без да поиска от заинтересованите субекти по член 23 от Статута да представят писмено становище. Такъв е по-специално случаят, когато преюдициалният въпрос е идентичен с въпрос, по който Съдът вече се е произнесъл, отговорът на този въпрос се налага недвусмислено от съдебната практика или отговорът не оставя място за разумно съмнение. В такива случаи Съдът на основание на член 99 от Процедурния правилник се произнася бързо по поставения въпрос с мотивирано определение, което има същия обхват и същата обвързваща сила като съдебно решение.

32. След обявяването на съдебното решение, респ. подписването на определението, с което производството приключва, секретариатът изпраща съдебния акт на запитващата юрисдикция с молба да уведоми Съда за действията, които ще предприеме в главното производство вследствие от този акт. Крайният съдебен акт на запитващата юрисдикция трябва да бъде изпратен заедно с изрично упоменаване на номера на делото пред Съда на следния адрес: Follow-up-DDP@curia.europa.eu.

II. РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ КЪМ ПРЕЮДИЦИАЛНИТЕ ЗАПИТВАНИЯ, ПРИ КОИТО Е НЕОБХОДИМА ОСОБЕНА БЪРЗИНА

33. При условията, предвидени в член 23а от Статута и в членове 105—114 от Процедурния правилник, в някои случаи преюдициалното запитване може да бъде разглеждано по реда на бързо или на спешно производство. Решението за разглеждане по реда на тези производства се взема от Съда въз основа на представено от запитващата юрисдикция отпелно, надлежно мотивирано искане, в което се излагат правните или фактическите обстоятелства, обосноваващи прилагането на това производство/производства, или по изключение — служебно, когато естеството на делото или конкретните обстоятелства по него изглежда налагат това.

Условия за разглеждане по реда на бързото и на спешното производство

34. Съгласно член 105 от Процедурния правилник определено преюдициално запитване може да бъде разглеждано по реда на бързо производство, в отклонение от разпоредбите на този правилник, когато естеството на делото изисква то да бъде разглеждано в кратки срокове. Доколкото това производство налага съществени ограничения за всички участници в производството, и по-специално за държавите членки, които трябва да представят писмено или устно становище в много по-кратки от обичайните срокове, разглеждането по реда на посоченото производство трябва да бъде поискано само ако особени обстоятелства установяват наличието на неотложност, която оправдава необходимостта Съдът да се произнесе бързо по отправените въпроси. Това по-специално може да е така при голям и непосредствен риск за общественото здраве или околната среда, за който бързото произнасяне от Съда може да допринесе да се предотврати, или когато особени обстоятелства налагат в съвсем кратки срокове да се отстранят неясноти, засягащи основни въпроси на националното конституционно право и на правото на Съюза. Според постоянната съдебна практика големият брой лица или правоотношения, потенциално засегнати от акта, който трябва да постанови запитващата юрисдикция, след като е сезирала Съда с преюдициални въпроси, наличието на значителни икономически последици или пък задължението на запитващата юрисдикция да се произнесе бързо, обаче сами по себе си не представляват извънредни обстоятелства, които да оправдават разглеждането по реда на бързо производство.

35. Това важи в още по-голяма степен за спешното преюдициално производство, посочено в член 107 от Процедурния правилник. Въпросното производство, което се прилага само в областите, попадащи в обхвата на дял V относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие от част трета от ДФЕС, всъщност налага още по-строги ограничения за съответните участници в производството, тъй като намалява броя на участниците, които могат да представят писмено становище, и в изключително спешни случаи допуска писмената фаза на производството пред Съда изобщо да не бъде провеждана. Ето защо разглеждането по реда на това производство трябва да бъде поискано само ако с оглед на обстоятелствата е абсолютно необходимо Съдът да се произнесе в съвсем кратки срокове по въпросите, отправени от запитващата юрисдикция.

36. Без да е възможно тук изчерпателно да се изброят подобни обстоятелства, по-специално поради разнообразието и непрекъснатото развитие на правните норми на Съюза в областта на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, една национална юрисдикция например може да направи искане за разглеждане по реда на спешното преюдициално производство в случая, посочен в член 267, четвърта алинея ДФЕС, на задръжане или лишаване от свобода на дадено лице, когато отговорът на поставения въпрос е решаващ за преценката на правното положение на това лице, или при спор за родителски права или за отглеждането на малки деца, по-специално когато разрешаването на спора по главното производство зависи от отговора на преюдициалния въпрос и разглеждането по общия ред би могло да навреди сериозно, дори непоправимо, на отношенията между детето и (единия от) родителите му или на неговото развитие, както и на интеграцията му в неговата семейна и социална среда. За сметка на това чисто икономически интереси, колкото и големи и легитимни да са те, правната несигурност, която засяга положението на страните по делото в главното производство или на други страни в подобни спорове, големият брой лица или правоотношения, потенциално засегнати от акта, който трябва да постанови запитващата юрисдикция, след като е сезирала Съда с преюдициални въпроси, или пък големият брой дела, до които е възможно да се отнася съдебният акт на Съда, сами по себе си не представляват обстоятелства, които могат да оправдаят разглеждането по реда на спешното преюдициално производство.

Искане за разглеждане по реда на бързото или на спешното производство

37. За да може Съдът своевременно да реши дали следва да приложи бързото или спешното преюдициално производство, в искането трябва точно да се посочат правните и фактическите обстоятелства, които установяват неотложността, и по-специално рисковете, които биха възникнали, ако запитването се разгледа по общия ред. Доколкото е възможно, запитващата юрисдикция трябва също да изложи накратко своето становище за отговора, който следва да се даде на поставените въпроси. Всъщност това улеснява страните по главното производство и другите заинтересовани субекти, които участват в производството, да вземат становище и така допринася за бързината на производството.

38. Искането за разглеждане по реда на бързото или на спешното производство трябва във всеки случай да бъде направено недвусмислено, за да може секретариатът незабавно да установи, че се налага преписката да се разгледа по специален начин. За тази цел запитващата юрисдикция следва да уточни кое от двете производства иска да се проведе в конкретния случай и да посочи в искането си относимия член от Процедурния правилник (член 105, отнасящ се до бързото производство, или член 107, отнасящ се до спешното производство). Това уточнение трябва да фигурира на видно място в акта за преюдициално запитване или в отделно писмо на запитващата юрисдикция.

39. Що се отнася до самия акт за преюдициално запитване, в неотложни случаи е още по-важно той да бъде кратък, тъй като това допринася за бързината на производството.

Кореспонденция между Съда, запитващата юрисдикция и страните по главното производство

40. Юрисдикцията, която прави искане за разглеждане по реда на бързото или на спешното производство, се приканва да изпрати това искане и самия акт за преюдициално запитване — заедно с текста на това запитване във формат, който позволява репактиране (текстообработваща програма като „Word“, „Open Office“ или „LibreOffice“) — чрез приложението e-Curia или по електронна поща (DDP-GrefeCour@curia.europa.eu).

41. За да се улесни последващата комуникация на Съда със запитващата юрисдикция и със страните по главното производство, запитващата юрисдикция се приканва също да посочи своята електронна поща и евентуално номер на факс, които Съдът може да използва, както и електронна поща и евентуално номер на факс на представителите на страните по главното производство.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Основни елементи на преюдициалното запитване

Настоящото приложение припомня накратко основните елементи, които трябва да съдържа преюдициалното запитване. След тях са посочени точките от настоящите препоръки, в които е дадена по-подробна информация за съответните елементи.

Независимо дали се изпраща по електронна или по обикновена поща, преюдициалното запитване трябва да съдържа следната информация:

1. името на юрисдикцията, отправила запитването, и евентуално компетентния съдебен състав или отделение (вж. в тази насока точки 3—7);
2. точната самоличност на страните по спора в главното производство и евентуално лицата, които ги представляват пред запитващата юрисдикция (по отношение на страните по спора в главното производство обаче вж. точки 21 и 22 от настоящите препоръки относно защитата на личните данни);
3. предмета на спора в главното производство и относимите факти (вж. т. 15);
4. относимите разпоредби на националното право и на правото на Съюза (вж. т. 15 и 16);
5. причините, поради които запитващата юрисдикция има съмнения относно тълкуването или валидността на правото на Съюза (вж. т. 8—11 и 15—18);
6. преюдициалните въпроси (вж. т. 19), и ако е необходимо;
7. евентуалната нужда запитването да бъде разгледано по специален начин, свързана например с необходимостта да се запази анонимността на засегнати от спора физически лица или с особената бързина, с която запитването трябва да бъде разгледано от Съда (вж. т. 33 и сл.).

От формална страна преюдициалните запитвания трябва да са напечатани, да съдържат дата и подпис и да постъпват в секретариата на Съда, за предпочитане по електронен път, заедно с всички документи, които са полезни и релевантни за разглеждане на делото (вж. в тази насока точки 20—24 от настоящите препоръки, и що се отнася до запитванията, налагащи особена бързина, точки 40 и 41).

Препоръчани от Съда начини на изпращане

За да се гарантира оптимална комуникация с юрисдикциите, които отправят преюдициални запитвания до Съда, Съдът препоръчва да се използват следните начини на изпращане:

- 1) Подаване на преюдициалното запитване (или на останалите относими документи, свързани с това запитване):
 - подписан оригинал на преюдициалното запитване (или на останалите документи, свързани с това запитване): изпращане чрез приложението e-Curia. Правилата за достъп до това безплатно и безопасно приложение, както и условията за неговото използване, могат да бъдат намерени на следния адрес: https://curia.europa.eu/jcms/jcms/P_78957/bg/
 - вариант на преюдициалното запитване (или на останалите документи, свързани с това запитване) във формат, който позволява редактиране: DDP-GrefeCour@curia.europa.eu
- 2) Изпращане на крайния съдебен акт на запитващата юрисдикция (анонимизиран, ако е необходимо, по-специално при онлайн публикуване), постановен след съдебния акт на Съда по преюдициалното запитване: Follow-up-DDP@curia.europa.eu

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG